

ONZE NIEUWSTE AANWINSTEN

Het fotoalbum Gent-Sint-Pieters gerestaureerd

De bouw van het Sint-Pietersstation in Gent was een van de vele grote projecten ter voorbereiding van de Wereldtentoonstelling 1913. Architect Louis Cloquet (1849-1920), professor aan de Gentse universiteit, ontwierp een majestueus, eclectisch gebouw met kantelen, gotische waterspuwers en Moorse torentjes.

Het MIAT bewaart een fotoalbum getiteld “Bâtiments des recettes de la Gare de Gand (St. Pierre) 1911-1912”.¹ De 57 foto's, gedateerd tussen 1 mei 1911 en 18 mei 1912, tonen hoofdzakelijk de ruwbouwwerken. Die werden toevertrouwd aan de aannemers Van Herwege en De Wilde. Het gewapend beton was voor rekening van de firma Grondel Frères. De oorspronkelijke opdrachtgever of eigenaar van het album is niet gekend. Maar de thematiek van de beelden en de vermelding van beide firma's doet vermoeden dat het ooit tot hun bedrijfsarchief behoorde. Daarnaast ontbreekt het aan interieurfoto's en beelden van de perrons. Het is dus goed mogelijk dat dit album ooit tot een reeks behoorde die de volledige bouw van het station documenteerde.

De honderd jaar oude boekband werd in de afgelopen eeuw niet altijd met evenveel zorg behandeld. Het voor- en achterplat, gemaakt uit hard karton en overtrokken met groene percaline,² waren op verschillende plaatsen vervormd en gescheurd. Er was duidelijk waterschade en de foto's vertoonden aantasting door micro-organismen/schimmels die voor verkleuringen zorgden. De herdenking van de wereldtentoonstelling was dus een ideale gelegenheid voor een grondige conservatie/restauratie. Er werd door een professioneel restaurateur gedesinfecteerd, gereinigd, getoucheerd, geconsolideerd en hersteld.³ Het album wordt voortaan ook in een op maat gemaakte doos bewaard, zodat stof en licht in de toekomst minder kunnen inwerken.

MIAT, F 1971

¹ De Franse spoorwegen gebruikten de benaming “bâtiments des voyageurs” (gebouw voor de reizigers). De Belgische Staatsspoorwegen gebruikten de benaming “bâtiments des recettes” (gebouw voor de inkomsten).

² Percaline werd rond 1838 ontwikkeld in Engeland. Het is een katoenen doek die dusdanig behandeld werd om het uitzicht van geitenleer (Marokijn) te imiteren. Het komt voor in verschillende kleuren maar vooral donker zwart, rood, blauw en groen zijn populair. Om de boeken, vaak presentatiewerken, een even luxueus uitzicht te geven als de vroegere perkamenten handschriften, kon het voor- achterplat afgewerkt worden met vergulde belettering of versieringen. Tegen het einde van de 19de eeuw worden ook lithografische illustraties op de percalinen boekbanden aangebracht.

³ Céline QUAIRIAUX, Rapport de conservation – restauration d'un album contenant des photographies intitulé “Bâtiment des recettes de la Gare de Gand (St. Pierre) 1911 -1912” Inv. N° F 1971. Photographies conservées au Museum voor Industriële Archeologie en Textiel – MIAT – Gent, Restauration realisee en 2013, onuitgegeven restauratierapport.

